

SCHRIFTMEDITATIE.

"De HEERE nu is Degene, Die voor uw aangezicht gaat; Die zal met u zijn, Hij zal u niet begeven, noch u verlaten: vreest niet, en ontzet u niet".

Deut. 31:8

Voor Mozes, de knecht des Heeren, spoedt de reis ten einde. Straks gaan de poorten van het hemels Kanaän voor hem opeh. In Christus is hij meer dan overwinnaar. Maar het volk moet verder. Jozua zal, met het volk, ingaan in het land, dat de Heere hun vaders beloofd had.

Hoe moet Jozua dat doen? Uit ervaring weet hij hoe onmogelijk het is dit volk te leiden. Zwakheid en vrees drukken hem neer. Nu mag Mozes een woord van grote troost aan Jozua meegeven:

"De HEERE nu is Degene, Die voor uw aangezicht gaat".

Wat Mozes niet kon en Jozua niet kan... dát kan de Heere.

Wat Zijne liefde wil bewerken,
ontzegt Hem zijn vermogen niet.

De HEERE... dat is de God van het Verbond.. De God van het leven. Hij is de IK ZAL ZIJN.. IK BEN DIE IK BEN. De EEUWIG TROUWE.

Boven onze val bleef Hij STAAN. In de "verlatingen" BLIJFT HIJ.

Iedere beweging van ons moet verbloeden. Gods ontferming is een levende ontferming in en uit Hemzelf. Alles en een ieder voeren ons ter helle. De HEERE leidt tot een stad ter woning.

Terwijl de goden sterven,
Aanbidders 't leven derven,
Buigt Hij Zich naar de scherven
en zegt: Ik ben uw God.

Deze HEERE zal voor het aangezicht van Jozua heengaan. Waar Hij vóór gaat, zullen de hoge muren in het stof zinken.... machtigen worden van hun tronen afgetrokken. Hij stelt HEIL tot

muren en voorschansen.

Geliefde lezer... Alle dingen kunnen u neerdrücken. Er is zoveel eenzaamheid. Donkere wolken pakken zich samen boven uw hoofd. U ziet alleen maar dingen die tegen zijn... Moeiten in het gezin. Ziekten die het lichaam slopen. Onherstelbaar verlies van geliefden. 't Lijkt wel of alle dingen samenspannen tegen u. Intussen kunt u niet komen tot die hartelijke vereniging met Gods wil en weg.

Er komt geen antwoord op uw vragen. Of u kreeg het tegendeel van waar u om vroeg. Uw weerstand raakt op. Soms nadert een mens de grenzen van het land van de wanhoop...

Al het onbestemde
Valt mij weder aan,
Wat mij ooit beklemde
Is weer opgestaan;

En ik word verpletterd
Door een overmacht
Die haar kreten schettert
In den doven nacht.

Al het onvoltooide
Krijgt een aangezicht
En het wijd-verstrooide
Keert in schimmig licht;

Nergens steun te vinden,
Met mijn nood alleen
Opgeschrikte winden
Kermen langs mij heen.

Wat mij heeft bedrogen
Daagt opnieuw mij uit,
Elke oude logen
Herneemt zijn geluid,

En de laatste banden
In elkaar verward:
O mijn lege handen,
Mijn verslagen hart...

K.

Deze wanhoop leidt naar de dood. Heilzamer klinkt de klaagzang:

Zou God Zijn gena vergeten?

Nooit meer van ontferming weten?

En toch... daar spreekt Mozes het woord tot Jozua: De HEERE zal met u zijn.

O. zo God vóór ons is.. Wie zal dan tegen ons zijn? Moeilijk en onbegaanbaar moge de weg zijn.. legio duivelen achtervolgen ons... in eigen hart de onvruchtbare akker...

Maar.. als de HEERE met mij is, zal Hij mij er door halen.

Mozes zegt: Hij zal u niet begeven, noch u verlaten....

Laten we eens een voorbeeld geven:

Ik verkeer in ellendige omstandigheden. Zware stormen hebben m'n levensschip geteisterd. Lang heb ik gezwoegd en geslaafd. De lading van het schip, hoe kostbaar ze moge zijn, moet overboord gezet worden.

Misschien blijft m'n schip drijvende.

Alles tevergeefs... krakend slaan de masten op het dek. Losgeslagen planken treffen de schipper. Machteloos lig ik neer. Lading weg... Schip zinkende... Vuurpijlen op... Ik verga.

Dan is daar een stem... een WOORD.. een Handreiking: Ik zal u niet begeven en Ik zal u niet verlaten. Onder u zijn eeuwige armen.

Maar ik zink... Neen, Ik haal u eruit.

't Is te laat... Voor MIJ is het NIET te laat.

Ik bezwijk... Maar IK ben de Rotssteen van uw Heil, Ik blijf bij je, ook onder water. Ik begeef je niet... ook al moet jij het begeven.

Ik houd vast.. al moet ge alles loslaten.

Reken niet op een vis om je op het droge te brengen. Reken op MIJ. Ik breng je aan het strand der eeuwigheid. Aan de glazen zee. Harp en cither zijn in gereedheid gebracht...

Maar ik sterf? Neen, je leeft.

Ik ga onder.... Neen, je gaat omhoog.

Ik heb alles verzondigd.. Waar is m'n scheepskaart? Waar is het kompas? Niet meer nodig.

Hier.. voel Mijn hand. Ik ben het Zelf.

Gena, o God.. Gena.. Mijn Naam is Jezus.. dat heb Ik u toch gezegd? Ik heb de zee van gal en alsem voor u leeggedronken.

Help.... Vrees niet. Mijn Naam is HULP in benauwdheden.

Bij deze woorden werd schip en schipper aan het oog onttrokken. Sommigen zeiden: Met man en muis vergaan. Anderen zeiden: Er is niet veel van overgebleven.

Een enkeling dacht: Hij is over het lijden.

Maar in de hoge hemel sloot Jezus een kind in Zijn armen en kuste de tranen van de wangen...

Hij sprak: Ik heb het toch gezegd? Ik zal u niet begeven en Ik zal u niet verlaten. En de Vader zei: Ik heb je lief met een eeuwige liefde.

Daarom mocht je in Mijn geliefde Zoon geloven.

En de Heilige Geest zei: Ik heb veel werk aan je gehad, maar Ik was de sterkste.
En ik? Och het oude ik verdronk in de zee.
Vlees en bloed kon het Koninkrijk niet beerven.
Op Golgotha kreeg het de doodsteek. Het restant van dat ik bezweek de laatste slag.

Heb je die ondeugende bengel wel eens horen schreeuwen, toen vader hem boven het trapgat hield? Maar vader liet niet los.

IK ZAL U NIET BEGEVEN EN IK ZAL U NIET VERLATEN.

Toen Jezus, vrijwillig, in de donkerste krocht wilde vallen, hield Hij Zijn Kerk vast. Die Kerk was zwaar, ondragelijk zwaar. Maar Hij brak hun val. Hij was ONDER hen. Zij vielen nog zacht. Hij stortte hen niet in de dood.

Nu dan, lieve lezer: Vreest niet en ontzet u niet. Die in Hem gelooft, zal leven, al ware hij ook gestorven. Buiten Hem zijn geen "eeuwige armen". Buiten Hem zijn alleen maar klauwen. Ziet toe, dat Gij Dien, Die spreekt, niet verworpt; want indien deze niet zijn ontvloden, die dengene verwierpen, welke op aarde goddelijke antwoorden gaf, veel meer zullen wij niet ontvloden, zo wij ons van Dien afkeren, Die van de hemelen is...

Het heeft Hem ALLES gekost.

Christus is het Die GESTORVEN is. Hij is ook OPGEWEKT.

Daarom: Immer voorwaarts. Dat is de Boodschap ook in 1976. Totdat Hij komt. Dan zullen alle schaduwen vlieden. Omdat Hij het gedaan heeft.

Maak Uwe weldaan wonderbaar,
Gij, die Uw kind'ren wilt behoeden
Voor 's vijands macht en vrees'lijk woeden,
En hen beschermt in 't grootst gevaar.
Wil mij Uw bijstand niet onttrekken;
Uw zorg bewaak' mij van omhoog;
Bewaar m' als d'appel van het oog;
Wil mij met Uwe vleug'len dekken.

Psalm 17:4

D.C.O.